

РЕШЕНИЕ

№ 6791

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **9055** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Ники Метал“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Н. К. Н., срещу Решение № 2279 от 15.05.2024г. постановено по НАХД № 5899/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 18 състав, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на „Ники Метал“ ЕООД на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП. В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеният съдебен акт, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Обосновава се, че съдът не е изяснил всички

релевантни за случая факти и обстоятелства и неправилно е приел, че не са допуснати нарушения при издаването на електронния фиш, че са спазени изискванията за форма, на материалния закон и целта на закона. В условията на евентуалност се обосновава маловажност на случая. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен ЕФ. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт С. Г. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане. Разгледана по същество е основателна.

С оспореното решение СРС е отхвърлил жалбата срещу Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, на „Ники Метал“ ЕООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел че е извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, че обжалваният ЕФ съдържа всички необходими реквизити, както и че е спазена процедурата по издаването му, че наложеното наказание е в законоустановения размер.

Решението е неправилно като краен резултат по следните съображения:

С Решение на съда от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата

относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

От посоченото следва, че санкционната разпоредба на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "Имуществена санкция" в абсолютен размер от 2500 лева, противоречи на съдържащото се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури изискване за съразмерност на предвидените наказания, доколкото от страна на законодателя не е оставена възможност наказанието да бъде индивидуализирано, в частност като се отчитат характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и други подобни. Не е възможно тази разпоредба да бъде тълкувана по начин, който да гарантира съответствие с принципа за съразмерност на наказанията, установен в чл.9а от Директивата, доколкото както вече се посочи наказанието е определено в абсолютен размер и съдът няма правомощие да определя наказание извън предвидения в закона размер. При тези обстоятелства съдът приема, че единственият възможен изход е санкционната норма да остане без приложение, което следва да има за последица отмяна на електронния фиш.

С Решение на СЕС от 9 март 1978 г. по дело S. се налага разбирането, че е налице задължение на националния съд да не приложи националните разпоредби, които създават пречки за пълната ефикасност на общностните норми. Както се сочи в това решение, в качеството си на общностен съд на общото право националният съд има задължението да приложи общностното право в неговата цялост и да защити правата, които то предоставя на частноправните субекти, като остави без приложение всяка разпоредба на вътрешното право, която е в противоречие с общностното право.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/2023 г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за

съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, поради обстоятелството, че наложеното наказание е предварително определено в абсолютен размер без да е оставена възможност за неговата индивидуализация.

По тези съображения следва да се приеме, че решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено и респ. следва да се отмени процесният електронен фиш, без да бъдат коментирани другите наведени в касационната жалба доводи.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, XXIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2279 от 15.05.2024г. постановено по НАХД № 5899/2023г. по описа на СРС и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура” към МРРБ, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, на „Ники Метал“ ЕООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: